

בית המשפט העליון

ע"א 6169/22

לפני: כבוד הנשיאה אי חיות

המערער: גדעון רוה

נגד

- המשיבים:
1. מדינת ישראל - רשות האכיפה והגביה
  2. הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ
  3. עדינה וויל
  4. רשות מקרקעי ישראל
  5. רחל רוה

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 5.9.2022 בת"א 62749-02-16 שניתנה על ידי כבוד
השופט א' אברבנאל

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

זהו ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' אברבנאל) מיום 5.9.2022 בת"א 62749-02-16 (להלן: ההליך), שבה נדחתה בקשת המערער לפסילת המותב.

1. כעולה מן ההומרים שהובאו לפניי, המערער ובת זוגו היו בני-רשות בנחלה מס' 68 במושב שדה אליעזר שבגליל העליון (להלן: הנחלה). בני-הזוג שעבדו את זכויותיהם בנחלה להבטחת פירעון של הלוואות שנטלו מהמשיב 2. משלא עמדו בפירעון ההלוואות, נפתח הליך הוצאה לפועל, אשר בסיומו פונו בני-הזוג מבית מגוריהם שבנחלה וזכויותיהם בה נמכרו.

2. בעקבות כך, בחודש מרץ 2016 הגישו בני-הזוג תביעה לפיצוי כספי בסך של 4.5 מיליון ש"ח בגין שורה של פעולות רשלניות ולא תקינות שביצעו, לטענתם, המשיבים במסגרת הליך ההוצאה לפועל.

3. ביום 25.7.2022 נתן המותב פסק דין מפורט המחזיק 63 עמודים, הדוחה את התביעה. בתמצית, נקבע כי בחינת עובדות העניין וטענות הצדדים מעלה כי אין יסוד לתביעה, וכי לא עלה בידי המערער ובת זוגו להוכיח את טענותיהם בדבר הפגמים השונים שנפלו, לשיטתם, בהתנהלות של מי מהמשיבים. לפיכך, ולנוכח מצבם הכלכלי הקשה של המערער ובת זוגו, נקבע כי אלה יישאו בהוצאות המשיבים על הצד הנמוך, בסך כולל של 30,000 ש"ח.

4. ביום 2.8.2022 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב. לטענת המערער, המותב היה צריך לפסול את עצמו מלשבת בדין וזאת משום שבאת-כוחה של המשיבה 3, עו"ד בת שבע אדיב (להלן: עו"ד אדיב), עובדת במשרד עורכי הדין סלומון, ליפשיץ ושות' (להלן: המשרד), אשר אחד מסניפיו כלול ברשימת המניעויות של המותב לאור קשריו עם עו"ד נרדה בן צבי, השותפה בו. עובדה זו, לטענת המערער, נתגלתה לו רק לאחר מתן פסק הדין, ממנו עולה כי "לשופט היה עניין אישי ממשי בתוצאות התביעה [...] כשהעדיף בפסה"ד את הלקוחה של עו"ד אדיב, באורח בולט ומופגן". עוד נטען כי על אף שעו"ד אדיב אינה עובדת בסניף הספציפי של המשרד המנוי ברשימה האמורה, מניעותו של המותב "חלה על המשרד כולו"; וכי היה על המותב לפסול את עצמו מיוזמתו מיד לאחר הגשת סיכומי המשיבה 3 ביום 8.12.2021, בהם צוין במפורש כי עו"ד אדיב מייצג מטעם המשרד. לפיכך, סבר המערער כי קמה עילת פסלות באופן המצדיק את ביטולו של פסק הדין.

5. לאחר קבלת תגובות המשיבים, ביום 5.9.2022 דחה המותב את בקשת הפסלות. נקבע כי עם מתן פסק דין הגיעה מלאכתו של בית המשפט לסיומה, וכי מקומן של טענות המערער להישמע במסגרת הערעור על פסק הדין, ולא במסגרת בקשה לפסילת שופט אשר "צופה פני עתיד, ומטרתה למנוע את המשך הטיפול של המותב בתיק". לגופו של עניין, צוין כי טענתו של המערער לפיה "לשופט היה עניין אישי ממשי בתוצאות התביעה" חסרת כל בסיס. בהקשר זה, הבהיר המותב כי עד להגשת הבקשה דנן, לא היה מודע להצטרפותה של עו"ד אדיב למשרד האמור, וכי ככל שהדבר היה ידוע לו בעת הרלוונטית, היה מודיע על כך לצדדים, "ובהתאם לעניין היה שוקל אם נכון כי ימשיך לדון בתיק בשים לב ליתר נסיבות העניין".

6. מכאן הערעור שלפניי, אשר הוגש ביום 14.9.2022, אך הועבר לעיוני רק לאחרונה בתום הטיפול בבקשות המערער בנוגע לתשלום האגרה ולהפקדת הערובה. המערער, המייצג את עצמו, חוזר בעיקרם של דברים על האמור בבקשת הפסלות.

לטענתו, פסק הדין ניתן "בנסיבות שהיה בהן ליצור חשש ממשי למשוא פנים", לנוכח קיומה של "קרבה ממשית" בין המותב ובין באת-כוח המשיבה 3, עו"ד אדיב. המערער טוען כי נטיית המותב לטובת המשיבה 3 באה לידי ביטוי בפסק הדין, בו "לא דן השופט בנזקיהם העצומים של התובעים", אולם מצא "להלל" את המשיבה 3 בקבעו כי לא נמצא בהתנהלותה כל דופי. עוד חולק המערער על קביעתו של המותב לפיה לא היה מודע להשתייכותה של עו"ד אדיב למשרד האמור, וטוען כי על המותב היה לפסול את עצמו לאלתר ולהימנע ממתן פסק דין. לפיכך, מבקש המערער להורות על פסילת המותב ועל ביטול פסק הדין.

7. להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 21.11.2022 הגיש המערער ערעור על פסק הדין אשר תלוי ועומד בפני בית משפט זה (ע"א 7812/22 גדעון רוה נ' מדינת ישראל – רשות האכיפה והגביה).

8. עיינתי בטענות המערער, ובאתי לידי מסקנה כי דין הערעור להידחות אף מבלי להידרש לגופן של הטענות שהובאו בו. כפי שנפסק לא אחת, הליכי פסלות לפי סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 צופים פני עתיד, ומשעה שניתן פסק דין בהליך, "דרך המלך" להעלות טענת הפסלות היא במסגרת הליך ערעורי מתאים (ע"א 5058/22 פלוני נ' פלונית, פסקה 8 (28.7.2022); ע"א 3375/22 פלוני נ' פלוני, פסקה 7 (16.6.2022)). זאת, שכן מטרתם של הליכי פסלות "אינה לדון בהשגות 'ערעוריות' על החלטות שניתנו בעבר אלא לברר אם המותב יכול להמשיך ולשבת בדין" (ע"א 7678/22 פלוני נ' פלונית, פסקה 8 (15.12.2022)). בענייננו, כפי שציין המותב, הטיפול בהליך נושא הערעור דנן הסתיים והמערער אף הגיש ערעור על פסק הדין שניתן במסגרתו. בנסיבות אלו אין עוד טעם בכך שבית המשפט יידרש לסוגיית הפסלות, ועל המערער להעלות את טענותיו במסגרת הערעור על פסק הדין, בדרכים הקבועות לכך בדין (ראו מיני רבים: ע"א 8860/20 ג'אבר נ' גבעון, פסקה 5 (21.1.2021)).

הערעור נדחה אפוא, ומשלא נתבקשה תשובה לערעור לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, ל' בשבט התשפ"ג (21.2.2023).

ה נ ש י א ה